

І зможу наузайтись, І свого не цурайтись... Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК SVOBODA UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303. Телефон: (201) 434-0237. З Нью-Йорку: (201) 434-0807, (201) 434-4125. УНСоюзу: (201) 451-2206. З Нью-Йорку: (212) 237-5250, (212) 237-5251.

PIK LXXXII. Ч. 36. TWO SECTIONS (SECTION 1) ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬЮ ЙОРК ЦЕНТІВ 20 СЕНТС СУВОТА, 22-го ЛЮТОГО (FEBRUARY), 1975 No. 36. VOL. LXXXII.

Д-Р МАРУСЯ БЕК ОБРАНА НА ГОЛОВУ УКРАЇНСЬКОГО КОМІТЕТУ В ДЕТРОЙТІ ДЛЯ ВІДНАЧЕННЯ 200-ЛІТТЯ ЗСА

Детройт (Франц Ліпечкий). — З ініціативи Українського Фестивального Комітету тут, у четвер, дня 16 січня у вечірніх подіях в залі УА Осередку, відбулася широка нарада, з метою вибору Українського Громадського Комітету для участі у відзначенні 200-річчя незалежності ЗСА. На запрошеннях 83-ох представників місцевих організацій, на нараді прийнятих було 56 осіб. В склад президії входили: сім парохів, Маруся Бек, Василь Колодич, Богдан Петрів, д-р Антін Шутка і Франц Ліпечкий як секретар.

Д-р Маруся Бек

Нараду відкрив інж. В. Колодич, який привітав прийнятих і заявив, що метою наради є створити Український Громадський Комітет для відзначення 200-ліття незалежності Америки та підкреслити потребу працювати єдиною, цілою громадою, де кожний з нас повинен причинитися до належного збільшення тих важливих роковин, подвійне десятиліття, яке повинен працювати створений комітет і ствердив, що деякі етнічні групи в метрополії Детройту створили вже такі комітети.

Емілія Запорожець відчитала письмо від президента Центрального Міського Комітету для відзначення 200-ліття Америки, а Анастасія Волкер розказала про конференцію в цій справі, на якій, крім неї, були присутні Е. Запорожець, Міросла Стефанюк, Ореста Каралаш і інші та пояснила, що кожна етнічна група може створити свій комітет, але великі пропозиції мусять одобрити Центральный Міський Комітет.

Д-р А. Шутка згадав про розмову з головою Метрополітального Відділу УККА інж. В. Петріною, з якої виходило, що Український Фестивальний Комітет взяв на себе обов'язок і ініціативу створення українського комітету для відзначення 200-ліття Америки і заявив, що немає потреби творити такий комітет, бо він є вже створений і навіть інкорпорований, в доказ цього почав роздавати копії інкорпорації.

Д-р Л. Квітковський гостро зареагував на заяву д-ра А. Шутки, назвав його акцію самотинною з метою за-

скочити громаду і поставити її перед доконианим фактом і доказувати, що створений та інкорпорований ним комітет є нелегальний і нас не зобов'язує, бо відбувся без порозуміння з Метрополітальним Відділом УККА, нашими парохами і представниками організацій. В подібній формі висловився також: Ліквіська, Сена, Стефанюк, Васильківський, Томин, Строч, Татух, Волкер і Віхар. Участь в дискусії взяли різноці: о. Биковець, Федорак, Кавка, Потапенко і Новаківський.

Учасники наради категорично відкинули пропозицію д-ра А. Шутки і на пропозицію Ярослава Сени, підтримав Анастасію Волкер, подавляючо більшостю голосів, бо тільки п'ятеро стрималися від голосування, вибрано Український Громадський Комітет для участі у Відзначенні 200-річчя Незалежності Америки. Цей Комітет під патронатом УККА діятиме самостійно і тільки він репрезентуватиме українську громаду на терені Детройту і Мічигену та як такий буде заінкорпорований назалежно від УККА. Головою Комітету обрано одностайно д-ра Марусю Бек. Комітет складається з Екзекутиви і сімох комісії.

Склад Екзекутиви: Маруся Бек — голова, о. Вернард Панчук, Василь Колодич, Анастасія Волкер, Зенон Васильківський, Марія Градовська, Рома Дигдало, Емілія Запорожець, Микола Кавка, Ореста Каралаш, Іоанна Кульчицька, Міросла Стефанюк і Богдан Федорак, усі (Закінчення на стор. 4-й)

СЕНАТОР ЮЗІК ОЧОЛИВ КОМІСІЮ ПЛАНУВАННЯ ПАРЛЯМЕНТАРНОЇ СЕКЦІЇ МІЖНАРОДНОЇ АМНЕСТІЇ

Оттава. — На засіданні Парляментарної групи Канадської секції Міжнародної Амнесії (Амнесті Інтернешенал), яке відбулося 12 лютого ц. р., обрано Комітет планування, зложений із сенаторів і послів різних партій, а головою цього комітету обрано сенатора Павла Юзика. Крім сенатора Юзика до цього комітету планування входять сенатор Ендрю Томсон і посли Юдур Аллард, Ендрю Бренін, Гордон Фервердер, Лойд Франсіс і д-р Марк МакГівен. Комітет планування незбаром відбуде свої наради, щоб накреслити майбутню діяльність Парляментарної групи Міжнародної Амнесії, яка, між іншим, була створена мундолого лігепада з ініціативи сенатора Юзика.

Сенатор Павло Юзик

На засіданні 12-го лютого, коли було створено Комітет планування, було присутніх 22 сенаторів і посли, які вислухали промову д-ра Джона Гамфрі, президента Канадської крайової секції Міжнародної Амнесії. Д-р Гамфрі сказав, що хоча в самій Канаді питання людських прав не становить жадного проблем, то Канада могла б зайняти сильніше становище щодо оборони людських прав в інших країнах світу. Він заявив, що Загальна Декларація Людських Прав, прийнята Генеральною Асамблеєю Об'єднаних Націй в 1948-му році, як та кожій ді міжнародні угоди, а саме, Угода про економічні та соціальні права та Угода про громадянські та політичні права, зобов'язують членів ООН в тому сенсі, що вони стали "частиною міжнарод-

них звичаїв". Д-р Гамфрі сказав, що такі організації як Міжнародна Амнесія, Міжнародна Комісія Юристів і Міжнародна Ліга для прав людини можуть "робити тисняки на уряди країн", щоб ці уряди не тільки ратифікували міжнародні договори щодо людських прав, але також активно придержувалися постановам цих договорів і заступалися за "в'язаних через сумління".

Д-р Гамфрі твердив, що Парляментарна група Канадської секції Міжнародної Амнесії може дуже скріпити боротьбу за людські права по цілому світі. Під час засідання кілька членів канадського Парляменту заторкнули питання дисидентів у СРСВському Союзі, особливо наголошували на справу Валентина Мороза, Леоніда Плуца та Андрія Сахарова.

ВІДБУЛАСЯ КОНФЕРЕНЦІЯ ПРОГРАМОВО-МЕТОДИЧНОЇ КОМІСІЇ ШКІЛЬНОЇ РАДИ УККА

Нью-Йорк (Ш. Р.) — 15 лютого 1975 р. тут відбулася конференція Програмово-методичної Комісії Шкільної Ради УККА в якій взяли участь управи й учителі ближчих і дальших околлиц. Конференція була присвячена навчанню української мови в школах україназвства та перегляду дотеперішніх програм. На конференції розглянуто реферати пана — Л. Кисілевської-Ткач і Н. Хомачука.

Конференцію провів д-р проф. д-р Е. Жарський. У тому воли для "вигоди" легко говорять по-англійськи і зазвичай рідну мову.

Тільки дім і рідна школа можуть запобігти "затраті" української мови у наших дітей. У вєсліді дискусії переглянуто програми і пляни навчання та виховання і пороблено відповідні поправки і доповнення. Зокрема розглянуто і прийнято проєкт програми навчання мови, літератури, історії та географії. Рішено відбутти окрему конференцію для розглянення програм для англоязычних і двомовних клас.

КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПІЧ“ В КЛІВЛЕНДІ ВІДБУЛА ЗБОРН, ОБРАНО УПРАВУ

Клівленд. (В. І.) Хвилени заломлення в праці — нормальна річ у житті. Але вихід з цих заломлень та примування, мiamo всіх перешкод до раз наміченої мети — це ознака тільки зрілих людей і зрілої громади. Такою зрілістю можуть похвалитися члени Української Кредитової Кооперативи „Самопіч“ в Клівленді. Останні Загальні Збори кооперативи, що відбулися тут в неділю, 26 січня, були дуже доброю нагодою для продемонстрування цих їх досягнень, позитивного наставлення до виникаючих в праці

труднощів та доброї волі в їх поборюванні. Тим, недовір'я до провуду кооперативи та певности, що були нависли від деякого часу над кооперативою в наслідок одного судового вироку, як виявилось на цих Зборах, були перебільшеними, не так страшними, як їх початково мальовано, а вже цілком неспівірними з тим позитивним бажанням подавляючої більшости членства кооперативи, яке однодушно рішило продовжувати добру кооперативну справу, почату групою ентузіастів українська (Закінчення на стор. 4-й)

СССР ВІДНОВИВ ДОСТАВУ ЗБРОЇ ЄГИПТОВІ

Вашингтон. — Згідно з повідомленням американської розвідчої служби, Советський Союз розпочав доставу модерної зброї до Єгипту. Перший транспорт літаків типу МІГ-23 прибув до Єгипту виключаючи, очевидно, побоювання Ізраїлю, що після доставки 45 літаків цього типу для Сирії і 40 для Іраку може наступити перевага арабських країн в легунстві і це може стати заохотою арабського світу до нової війни проти Ізраїлю. Досі Єгипет має в своєму розпорядженні 200 советських літаків типу МІГ-21, озброєних прецизними ракетами. Фахівці однак вважають, що нові машини МІГ-23 надаються більше для маневрування в повітрі і є дещо швидшими від американських того типу літаків Фантомс, якими користуються тепер ізраїльське летунство. Єгипет поки що замовив 48 літаків, відповідну кількість танків Т-62 і панцерних возів, пристосованих до шляхів в пустині, і необхідну кількість ра-

кет (протилетунських і наземних) різного засягу. Літаки типу МІГ-23, які летять швидше від звуку, особливо надаються для атаки на ворожі ракетні гнізда. Бо їхня шкорість не дає можливости радарним станціям точно встановити час, особливо коли літаки перебувають дуже високо. Відновлена достава модерних літаків для Єгипту потягне за собою нові витрати Ізраїлю, який, щоб збалансувати повитрачені сили, мусить закупити подібний до МІГ-23 американський тип літака Ф-15. В повідомленні кореспондента „Нью-Йорк Таймсу“ з Каїро говориться, що відносини між Советським Союзом і Єгиптом значно покращали і, як заявив міністер закордонних справ Єгипту Іаміл Фамі, в недалекому майбутньому генеральний секретар Леонід Брежнев відвідає Єгипет і інші арабські країни. Фамі рішуче висловив вдоволення з розпочатої доставки Єгиптові новочесної советської зброї.

РАДА БЕЗПЕКИ ООН РОЗГЛЯДАЄ СПРАВУ КИПРУ

Об'єднані Нації, Нью-Йорк. На вєнесок представництва кипрського уряду про Об'єднаних Націй, Рада Безпеки ООН почала розгляд кипрської скарги про порушення прав кипрської республіки Турецькою, під охороною військ — якої кипрський уряд проголосив нещодавно власну кипрську республіку. Кипрський грецький уряд вимагає від Ради Безпеки ООН інтервенції в цій справі і допомогти у ліквідації сепаратизму кипрських турків. На сесії Ради Безпеки в цій справі доповідав 20 лютого спеціальний представник кипрського уряду архієпископа Макаріоса, глафкос Клеріде, голова кипрського парламенту. Представник кипрських тур-

ків відкинув у своєму виступі закиди і вимоги кипрських греків, обстоючи права турецької меншости на Кипрі на власну державу.

БУЛО ГІРШЕ

Лондон. — Врховоучюч поглиблюючи економічну кризу в Англії, Лондонський пастор Річард Стивенс вирішив „погінити“ своїх парокіян і в своїй недільній проповіді звернувся до них такими словами: „Наші предки жили без цукру до XIII століття, без вугілля до XIV, без масла до XVI, без мила і чаю до XVII, без газу і електрики до XIX, без авт, консерв і холодильників аж до XX століття і при тому ніколи на нікого не жалувались“.

Врховоучюч поглиблюючи економічну кризу в Англії, Лондонський пастор Річард Стивенс вирішив „погінити“ своїх парокіян і в своїй недільній проповіді звернувся до них такими словами: „Наші предки жили без цукру до XIII століття, без вугілля до XIV, без масла до XVI, без мила і чаю до XVII, без газу і електрики до XIX, без авт, консерв і холодильників аж до XX століття і при тому ніколи на нікого не жалувались“.

СТУДЕНТСТВО ОБЛАНСЬКОЇ ОКРУГИ ВШАНУВАЛО КРУТЯНСЬКИХ ГЕРОЇВ

Трой, Н. Й. (І. Д.) — Заходом Української Студентської Громади в Облані відбулася 16 лютого Крутянська академія в залі Українського Клубу у Ватервілі, Н. Й. Голова УСГ, студ. Ірина Воднар, відкрила академію, що вже ввійшла у традицію українського студентського руху. Студентка Діана Воднар прочитала доповідь про героїство української студентської молоді столиці України — Києва в бою під Крутами тому 57 років. Іван Демчар відіграв на акордіоні в'язанку українських військових пієс. Доло в'їд „Бій під Крутами“ прочитав

в англійській мові студент Іван Селета, а студент Любомир Поповський відіграв на фортеп'яні в'язанку стрілецьких пієс. Василько Еоднар зголосив мєльодєклямацію — „Молитву“ С. Маланюка при супроводі студентів Степана Карабіна (сопілка) й Івана Сєнєти (гітара). Співочий гурток (10 студенток) „Кобза“ під провудом диригента Ярослава Кушніра, виконав низку стрілецьких і військових пієс при фортеп'яновому супроводі студ. Наталки Кушнір. Співом національного гітму закінчено цю академію нашої студентської молоді.

ПРОПОНУЮТЬ ВИДАННЯ ІСТОРИОГРАФІЧНОЇ СПАДЩИНИ З-ПЕРЕД 1917 Р.

Київ. — „Український історичний журнал“ ч. 11, 1974 року, опублікував статтю В. Г. Сарбея про „Методологію і методику історичних досліджень“, в якій обговорює питання „мієта творчої спадщини прогрєсивних істориків XIX ст. у викритті буржуазно-націоналістичної концепції історії України“. Ця стаття поналилася порядком своєрідною підсумку видання 26-томної „Історії мієт і сієл Української РСР“ і у зв'язку з підготовкою 8-томної „Історії Української РСР“. Окрему увагу у статті В. Г. Сарбея присвячує питання спадщини „одного з найвизначніших представників дожовтєвої історіографії України О. М. Лазарєвського“. В засаді, автор вважає, що советські вчені повинні використувати фактичний матерієл „праць дожовтєвої історіографії, написаних з прогрє-

сивних позицій“. При цій нагоді він, очевидно, не міє поминути мовчанкою Михайла Грушевського, що його викреслюють із списку українських вчених та істориків, бо, мовляв, він пропагував „безкласовість“ і „безбуржуазність“ українського народу та його „відрубність“ від російського народу. Це вчення М. Грушевського, пише Сарбєй, тепер активно „проповідується у писаннях зарубіжного буржуазно-націоналістичного охвієта і реакційних істориків США, Канади, Західної Німєччини та інших капіталістичних країн“. Після такого вступу на тему української історіографії до Першої світової війни і революції в Росії, В. Г. Сарбєй пише про потребу перевидання „кращих творєв Лазарєвського“, а „щоб забезпечити високий ієдєл - теорєтичний і науковий (Закінчення на стор. 4-й)

В СРСР ЗАСУДЖЕНО СОВЕТСЬКОГО ГРОМАДЯНИНА ЗА ШПИГУНСТВО

Москва. — Газета „Известия“ з 20 лютого опублікувала офіційне повідомлення ТАСС про арешт советського громадянина В. Г. Калініна, обвинуваченого у шпигунській діяльності в корєєв „іноземній державі“.

іноземної розвідчої служби. В час арештування в Калініна знайдено інформації, що їх він приєбарив для передачі іноземній розвідчій службі, шпигунсьєй інструкції, засоби для невидного записування, кодову книжку й інші матерієли, призначєні для підірвної роботи проти Советського Союзу“. В. Г. Калініна судив військовий трибунал.

Над арештованим відбувся суд, який засудив його на „кару згідно із законом“, тобто або на розстріл, або на досмертє ув'язнення. Ніяких інформацій про самого обвинуваченого у повідомленні не подано, стверджує подібне повідомлення ще з 1962 року, коли було засуджено на кару смерті відча служба і він мав завдання збирати інформації, що з державною і військовою тайницею та передавати їх представникам

Таке советсьє повідомлення про шпигунсьєю аферу, в якій був замішаний советський громадянин, нагадує подібне повідомлення ще з 1962 року, коли було засуджено на кару смерті відча служба і він мав завдання збирати інформації, що з державною і військовою тайницею та передавати їх представникам

ПІДГОТОВЛЯЄТЬСЯ МАНІФЕСТАЦІЯ В ОБОРОНІ ПРАВ ЖІНКИ В СРСР

Нью-Йорк (С. В.) — Об'єднаний Комітет Українських Жіночих Організацій Метрополітального Нью-Йорку, разом з місцевим Відділом УККА при активній підтримці Централі УККА, приготували маніфєстацію для оборони прав жінок в СРСР за вимогою звільнити всіх жінок політ'язв'яз та переслідуваних за релігійні вєрування і за вільну думку.

Жінка в СРСР, а в Україні зокрема, понєпріювана комунієтичною партією, пєсь рєсудувана державними урядами, тероризована органами КГБ, не має найскромніших умов людського життя, не має рєдинної атмосфєри, а тюрьми й концтабо-

КОРПОРАЦІЯ „ВОЛТ ДІЗНЕЙ“ БРАТИМЕ УЧАСТЬ У ВІДНАЧУВАННІ 200-РІЧЧЯ АМЕРИКАНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Вашингтон. — Федеральний уряд і рєчники фільмової корпорации „Волт Дізней“ повідомляють, що ця корпорация братимє активну участь у відзначуванні 200-річчя Американської Незалежності. Корпорация зобов'язалася протягом 18-ох мєєєв у своїх дєох розвагових парках для дітей, у „Волт Дізней Ворлд“ побилати Орлєя й Дє Флоридя, та в „Дізнейленд“ в Анагаїм, Каліфорнія, організувати вистави „Америка парадє“, під час яких будуть зображені важливі події з ієторії Америки. Наприклад, відповідно одєковані вояи („флєвти“) зображуватимуть відкриття Америки Христофором Колумбом, відєвтякуваннє першого Дєя Подєяки, життя на „Дієкому Заході“, вєдлєчєно з ковбєями та індієями, а 8-футєві постєти зображуватимуть таких визначних американців як Бєнджамин Франклін, Джордж Вашингтон, Абрагам Лінколн та інші. В „Дізнейленд“ і в „Волт Дізней Ворлд“ відвідувачі матимуть змогу побачити відтворєння таких подій, як протєстаційні марші суфра-

жісток, які відбувалися в кінці минулого і на початку тепєршнього столєтї, перевєзєння пошти так званним „Поні експрєс“, полєт американських аєтронавтів на Мієєць тощє. Деякі критики вважають, що ці вистави і парадє в дєох розвагових парках для дітей матимуть надто „комєрційні“ і „несєрйєзні“ підхід до важливих і поважних подій із ієторії Америки. Ше інші критики зазначують, що досі не виготовлено майже жадних плянів відєдєржалити вклад різних етнічних груп у життя і культуру ЗСА. Досі заплановано показати кілька індієнів, але навіть нема натєків, що будуть зображенє життя негрів чи інших расових чи національних мєншин. Натємієть Адміністрація 200-річчя Американської Незалежності, федеральна агенция, яка координєє відзначування цієї річєниці по цієлій країні, та рєчники корпорации „Волт Дізней“ ствердєють, що парадє і вистави у дєох розвагових парках викличуть „масовє зацієвленєна“.

„ЖИТТЯ ОМИНАЄ ГРЕБЛІ, ПОВУДОВАНІ СТАРШИМ ПОКОЛІННЯМ“, ЗАЯВИВ ГОЛОВА ЦЕНТРАЛЬНОЇ УПРАВИ СУМ ОМЕЛЯН КОВАЛЬ, ГОВОРЯЧИ ПРО СПІВПРАЦЮ МОЛОДЕЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Джерзі Сіті. — Відповідаючи на запит про відносини між українськими молодечими організаціями, голова Центральної Управи Спільки Української Молоді (СУМ) мїр Омєлян Коваль сказав, що „життя оминає грєблї, побудовані старшим поколєнням“ та що на сучасному етапі ієснують щєраз то „кращі можливості співпратї члєнів різних українських молодєчих організацій“. Це, безперєчно, пов'язується з фактом, що до керівництва у сумівській організації, яка разом у всіх країнах своєї діяльності нараховує понад 13,000 члєнів, приходить чергове, молоде поколєння, продукт виховання у країнах українського поселєння. Ця зміня є надзвичайно позитивна, а від того, наскільки вони будуть ефєктивні, зале-

Під час відвідин у „Свободі“. На фото (зліва): ред. Ігор Дябога, інж. Мірослав Шмигель, ред. Любомир Колєнська, гїєть з Європи мїр Омєлян Коваль та редактори Михайло Сєєновський, Володємир Левєць і Зєнон Спільки.

СВОБОДА SVOBODA

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1975.

Передплата: на рік — \$24.00, на три роки — \$12.50, на 3 місяці — \$6.50. Для членів УНСОЮЗУ 65 є міс. За кожну зміну адреси — 25 є. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Конституційний обман

Під час кожних виборів у Квебеку виставляв своїх кандидатів партія, яка вимагає самостійності для цієї французомовної канадської провінції. В американському "коммонвелті" Порто Ріко на виборчих списках знаходяться кандидати партій, які вимагають незалежності для цього острова. І хоча в Квебеку і Порто Ріко ці "сепаратисти" притягують тільки від 2 до 5 відсотків голосів, то фактом є, що ці партії мають певне право висувати своїх кандидатів і пропугувати свої програми. Подібні права мають партії і в інших демократичних країнах світу. Для прикладу навести б факт, що у Парламенті Великобританії сидять посли, які належать до Шотландської Націоналістичної партії. Невдамо американський Уряд погодився надати островам Північної Маріяни статус "коммонвелту", але тільки під умовою, що раніше між населенням цих островів буде переведений плебісцит під надглядом Об'єднаних Націй, який мав би доказати, чи населення справді бажає вийти з такої політичної зв'язки з Америкою. Ожже, ЗСА, Канада, Великобританія та інші демократичні країни світу дають великі громадянам можливість вільно висловити свої бажання щодо власного політичного статусу чи політичного майбутнього.

Напружується питання: коли відбувся останній плебісцит чи дійсно вільні вибори в останній у світі імперії на ім'я який Советський Союз? Коли остаточно раз могли не тільки українці, білоруси, грузини, вірмені, литовці та інші неросійські народи, але й самі росіяни вільно висловити свої бажання щодо власного політичного статусу чи політичного майбутнього? Адже стаття 125 Конституції СРСР зазначає, що громадянин "гарантується законом: а) свобода слова; б) свобода друку; в) свобода зборів мітингів г) свобода вуличних походів і демонстрацій". А стаття 17 цієї паперової "конституції" пише: "За кожним Союзом республікою зберігається право вільного виходу з СРСР". Подібні слова містять стаття 14 Конституції Української ССР. Але в дійсності громадянин Советського Союзу чи "суверенної" Української ССР не тільки не вільно користуватися цими гарантованими "конституційними" правами, але навіть за саму їх пригдуку словами запроторюють до в'язниць, концтаборів та закладів для божевільних.

Що вільно восводи...

Українські історики в Українській ССР час від часу звужуються поставити на порядок дня питання про перевидання всіх тих історичних матеріалів, що стосуються української історії і були опубліковані в роки перед революцією в російській царській імперії в Україні, на західних українських землях, чи поза кордонами України. Як відомо, не тільки значне число публікацій з того часу, але навіть багато видань, публікованих упродовж 20-ох років такі в Українській ССР в час ще відкритої там відлиги, зняті з обігу і їх не вільно передавати.

В "Українському історичному журналі" за листопад м. р. появилася у статті: "Місце творчої спадщини прогресивних істориків XIX ст." інформація, що кидас чимале світло на ситуацію в СРСР. Автор статті у контексті іншого матеріалу говорить про "досвід наших російських колег, які останнім часом перевидали багатотомні праці найвідоміших представників вітчизняної доквітневої дворянсько-буржуазної історіографії — В. М. Татищева, М. С. Соловйова, В. О. Ключевського" і додає, що варто було б "у майбутньому" прийняти "порухити питання і про перевидання... кращих творів деяких інших прогресивних діячів доквітневої історіографії, зокрема фундаторів Академії наук УРСР..."

На згаданий і зрозумілий мові вся ця інформація промовисто говорить про те, що російські вчені історики мають право і змогу передавати твори російських царських істориків, мовляв, вони "найвідоміших представників вітчизняної доквітневої дворянсько-буржуазної історіографії". Ніяких застережень щодо "прогресивності" і змісту передаваних творів російських авторів немає. Шкода й мріяти, щоб дошукатися "прогресивнізму" у советському розумінні у Соловйова, Ключевського чи Татищева, не рахуючи неназваних, але передаваних авторів суцільно консервативно-реакційного напрямку. В нійкому випадку їх реакційність і консерватизм не становлять перешкоди в тому, щоб їхні багатотомні твори в СРСР були перевидані й поширені.

У випадку української історіографії, то дозволяється брати до уваги для перевидання твори тільки справді "прогресивних", чи "близько-прогресивних" авторів і вчених. Всі інші — це "буржуазні націоналісти", включно з найбільшими українським і світової слави вченим й істориком Михайлом Грушевським, "Історія України-Руси" якого по сьогодні є, не зважаючи на 58 років існування "суверенної" Української ССР, найсерйознішою і найвагомішою науковою історичною працею. Цей багатотомний "Історія" М. Грушевського в Українській ССР передавати не вільно, бо в ній показана "відрубність" українського історичного процесу від історичного процесу російського народу. В той сам час, твори виразно протисоціалістичних, але з великодержавною імперіалістичною російською тенденцією, російських авторів передавати можна.

У цьому випадку, як відомо краще, надається повторити слова відомого прислів'я: "Що вільно восводи..."

В Камбоджі створилася критична ситуація для уряду

Фюм Пенг. — У вільній країні настільки критична, що коли урядовим військам не поїхастять "розі р в а т я" близько до і дстату допомогу в харчах і зброї упродовж найближчих двох тижнів, то можна буде рахуватися з найгіршим. З цих міркувань, амбасда доручила всім американцям в Камбоджі негайно вислати з країни свої родини. Поставання країни з Тайланду з допомогою обмеженої кількості літаків цілком невистачаюче і заспокою не більше як десяту частину поточних кожоденних потреб населення і війська.

П. Феденко

РОКОВИНИ ЯЛТИ

Мюнхен. — 5-го лютого 1945 року почалися наради урядів великодержав у Ялті, на Кримському півострові. Були там Рузвельт, Черчїлл і мимовільний союзник демократичних країн — Сталін. Франція, що зазнала поразки у війні з Німеччиною 1940 р., велика "трійка" не запросила на конференцію в Ялті; Франція викреслила із реєстру великодержав. Щоб образи не забув де Голь сам союзникам, коли став у Парижі президентом. Хоч перше слово в Ялті мав Рузвельт, як голова уряду наймогутнішої світової держави, однак політичний успіх на цій конференції мав Сталін. Дванадцять: Рузвельт і Черчїлл знали, що в СРСР панував режим диктатури й терору, але вони приймали за шире золото слова Сталіна, мовляв, Москва хоче забезпечити свободу, незалежність, демократію в країнах, що попали в той час під окупацію советських армій. Перед цими ілюзіями перестерігав Рузвельт тодішній американський посол у Москві Джон Булліт. Він писав, щоб не вірили "жавказькому бандитові", котрий уважає всіх за таке саме "стерво", як він сам є. Але Сталін умів представляти союзникам у Ялті заслуги советської армії у війні з Гітлером і вимагав компенсації.

"Твердим оріхом" у Ялті була справа Польщі. Адже й Польща була від вересня 1939 вірною союзницею західних демократичних держав і впадала під ударами спільників — Гітлера й Сталіна. Але про це в Ялті забуто і Рузвельт та Черчїлл погодилися визнати комуністичний уряд, який створено в Люблині з волі Москви під проводом Осубчи Моравського. Під натиском Рузвельта Черчїлла голова польського екзильного уряду в Лондоні, Станіслав Миколайчик, вступив, як віцепрем'єр, до Люблинського тимчасового "Уряду національної єдності", бо Сталін обіцяв улаштувати "вільні вибори" в Польщі, і не мінатися до польських внутрішніх справ.

Трудно сказати, що повело Рузвельта й Черчїлла прийняти цей проект Сталіна. Відомий американський дипломат Джордж Кеннан обвинувачує Рузвельта, пише, що президент робив дитячі помилки в Ялті, повіривши словам кривдодушного Чарза Волей писав, що Черчїлл з Рузвельтом досягнули того, що було можливе в тодішніх обставинах.

Фактично ж Рузвельт і Черчїлл надіялися на поміч Сталіна у війні з Японією, і своїми уступками домагалися Москви в Європі хотіли улаштувати "вождя світового пролетаріату" (Атомова бомба тоді ще не була гото-

ва в Америці, і Рузвельт боявся, що доведеться догнати воювати з Японією). В Ялті вирішено визнати нові західні кордони СРСР, які здобув Сталін через союз з Гітлером 1939 р. Черчїлл і Рузвельт хотіли залишити під польською владою Львів і Дрогобич, але Сталін зручно виставив право українців на самовизначення: мовляв, у 1939 році в Західній Україні та на Вільні Руцї відбувся "плебісцит" і тоді "визволені брати" добровільно прилучилися до ССР... Більше того: Сталін заявив, що в 1920 р. англійський уряд (лорд Керзон) визнавав кордони для Польщі далеко на захід від Львова й Дрогобича. Виходить, — казав Сталін, — що в 1920 р. англійський уряд ліпше оборонав інтереси родині та українців... І що я скажу росіянам та українцям, коли віддам західні українські землі під польську владу? Був із Сталіна неабиякий демагог і "діалектик". Він звелів поставити під суд у Москві членів відпільного польського уряду, що діяв у Польщі від 1939 року, і катовани польські патріоти визнавали на суді своїх "вину" перед СРСР...

Видавши Москві на погату народи східної Європи, Рузвельт і Черчїлл не дали допомоги Сталіну у війні проти Японії. Сталін послав своє військо проти японців тоді, коли атомові бомби примусили Японію до капітуляції. Після поразки Німеччини та Японії Москва негайно упустила в рух пропаганду проти американських і англійських "імперіалістів" і почала прискорену "советизацію" країн між Балтійським і Чорним морем. Навіть Греція Москва пробувала накинати свій режим.

Коли б в Америці передбачили дальший розвиток російської могутності, то Вашингтон міг би спійняти і зліквідувати режим, що прямию до панування над світом: загроза атомовою бомбою поставила б Сталіна на коліна. Але сталося інакше. Секрет атомової бомби викрала советська агентура, і тепер СРСР — "каторжна імперія" загрожувє всьому людству нашої планети.

Лагідне ставлення Лондону й Вашингтону до вимог Москви після перемоги над Німеччиною та Японією в 1945 році пояснюється впливом російської пропаганди в цілому світі, особливо ж у демократичних великодержавках. Ця пропаганда представляла державу Сталіна як "зракову демократію", що "врятувала світ" від тиранії Гітлера. Уряди Англії й Америки, навіть коли б хотіли, забули не могли б послати свої армії проти советського війська. Солдати американські й англійські рвалися додому.

Яр. Рудницький

"САББАТИКАЛЬНИМ ВОЛЬОНТЕРОМ" У БРАЗИЛІ БУВИШ...

Після моєї "саббатикальної" поїздки до Індї прийшла черга на Бразилію, тодішні Куритибу. Як відомо, Федеральний університет в Куритибу один із найстаріших університетів Бразилії. Перший раз я відвідав його в травні 1971 р., і тоді познайомився з ректором д-ром П. Ф. Бразілієм та професором, зокрема ж із землякою, молодією й надійною вченою, проф. Оксаїєю Воруненко. Її Департамент Історії саме тоді приготувався до введення післядипломатичних студій і до започаткування широко zakresної науково-дослідчої праці в галузі історичної демографії. Треба було ім сит з докторатами, бо такі були вимоги самої програми, а теж і федерального Міністерства Освіти. Я провадив тоді проф. Воруненко зробити докторат в УВУ, зокрема ж у тодішнього декана Філософського Факультету проф. Наталї Пеленської — Велеленко. Як тому повам і історію українців у Бразилії? Про Оксаїю влітку 1971 року, відбула приписані "літні семестри" в 1971 і 1972 роках і, з закінченням післядипломатичних студій у Бразилії та прийняттям дисертації, пройшовши успішно докторський ригороз у 1972 р., повернулася з Європи як "перший доктор УВУ" в Бразилії. Саме тоді започаткували в Паранському університеті післядипломатичну програму й вона включилася в склад професури, пройшовши всі вимоги державного конкурсу за такою спеціалізацією. Як і інші університети Федеральний університет Парани в Куритибу працює не тільки виключно своїми силами, але й запрошує інших професорів з інших кра-

їн. В 1973 р. за старанням д-ра Оксаїї Воруненко дістав я таке звання шення. Не тільки допомогти в розбудові післядипломатичної програми, але і дати курс про "міжкультурні й міжетапні контакти" для магістрів на магістерії. Я охоче погодився на це запрошення тим більше, що Канадська Екзекутивна Служба Закордонного (КЕСО) в Монреалї гарантувала оплату подорожі туди й назад. За згодою декана Менкарті я закінчив скоріш свої іспити в Манітобському університеті й 19-го квітня 1973 р. відлетів до Бразилії. Мій тодішній курс у Федеральному університеті Парани тривав шість тижнів. Я мав дванадцять молодих професорів і професорок із Куритибу, а то й південнобразильських університетів, як з Порто Алєгре, Флоріанополіса тощо. Викладачі треба було по-французькому бо це в "бразильській" університетах перша з чужих мов у післядипломатичних студіях. Мої "колеги - студенти" читали свої семінарні праці по-португальському, а окремі випадках проф. Воруненко була перекладачкою посередницею в класі. Головна тема мого викладу були "міжкультурні й міжетапні контакти". Опіраючись на свої дослідження у цьому напрямі ("мова й культура в контактах"), а теж на досвід в Криворівській Комісії В-В, я обговорював докладно свою типологію цих контактів — "енкліавні", "симбіотичні", "гібридні" й "вигаслі" типи. Я захопив учасників курсу опрацювання їх на основі бразильського матеріалу. Висліді моєї праці були задовільні тим більше, що ми від'їздили кілька тижнів додому до "симбіотичних" поселень, таких як японсько-бразильська Нова Експеранса, коло Апукарани, німецько-мексиконська Дювіньял, Віоменав, Вітмарсум, українська Нова Україна, Прудентополіс та інші. Найбільше враження зробила на мене тоді праця проф. Р. Мусалана про нововідкрите (1973) бразильське плем'я амазонських тубільців, тоді умовно названих "Жігантес" (вельти); це була типова культурно-етнічна "енкліава" в моїм схемі. Дуже цікаво, курс пройшов дуже успішно, "студентські професори" були дуже вдоволені, зав'язалася між нами широка дружба.

Вдоволені були й керівники післядипломатичної програми — проф. Кекилія Вестфален і Альвіа Бельяна. Як нагороду за мою працю (до речі, безплатну) вручено мені в окремій церемонії Медалью Федерального університету Парани, а на від'їзд (Закінчення на стор. 4-й)

Голоси гитарів

А. ДИНО. БУЛО В ГАРНО...

Думки Семена Комірного, висловлені нещодавно на цьому місці в "Голосі читачів" під заголовком: "Як би то було гарно", якби ми мали один великий, репрезентативний хор у світовій метрополї Нью Йорку, були немов апелем до студентських нових і старих напрямків. Жалко, однак, що залишилися він немов голосом "вопіючого в пустині" — ніхто на нього не відгукнувся, дарма що автор закликав до обміну думками на тему розбудови нашої культури, зокрема хорової спадщини, за збереження якої нашим братам в Україні приходиться платити таку дорогу ціну та приносити такі великі жертви.

Дивно воно у нас, на волі. З одного боку ми подивляємося відвагу, мужність і жертву наших братів в Україні, які обороняють нашу ідентичність, то знову ж бойкотують концерти визначних носіїв мистецтва з України, а з другого — крім спорадичної участі в різноманітних демонстраціях, ми дуже мало послідовно і витривало прикладаємо особистого таланту, знання і трудно для розбудови і збереження нашої батьківської культури у вільному світі!

Тому було б насправду гарно, якщо б не лише наша молодь взяла собі до серця цей заклик майже свого ровесника, 27-літнього Семена Комірного, який два роки тому приїхав з України і зараз став головним диригентом хору "Думка" в Нью Йорку, але щоб і старші віком наші громадяни, особливо із талантом і музичною освітою, заходили руки й замість вигадувати все нові установи, підствачували тощо, звалися за організацію наших громадських об'єднань по своїх осягненнях бодей фільм "Молодість Думки", щоб от уже у тридцять святкування 200-річчя Америки ми виставили на сцену 500 музично-обдарованих і валекно підготованих дітей, або щоб хоч із 200 хористів під Карнегі Голл задемонстрували нашим землякам з України, радіо і телевізійним репортерам, як ми тут, у вільному світі, насправду зберігаємо і популяризуємо нашу культуру.

З цього була б більша користь на нашу мету, як планування розбудови великого глобального концертного бюро чи видавництва нот, як у хорак, хоч би церковних, і так нема кому співати.

Часто чуємо докір — де наша молодь!? Дозвольте відповісти — там, де їх батьки. Якщо родичі байдужі до порушень С. Комірного, то тим більше байдужі їхні діти.

Нью Йорк Богдан Відак

3 НАШИХ ВУДНІВ

ГОСТІ-МЕЦЕНАТИ

"Мистецький Клуб" Ми не багаті, Золота, доріж Не можемо дати!"

Такою, більш-менш, колядою погали в ЛМКлобу в Нью Йорку свїт. Веєр нісїні і розваги" наші добрі друзі й і добродїї подружжя (скасаючи за проф. Чан-ленком), Олена та Володимир Генітїні, знайшли солїст оркестри "Амор", Ізбу Раковський. Якщо мова про Ізбу, то він досега виколовакти свій голос у славному гімназійному хорі в габборї "Орїсї" (Верстесгаден), де його однокласник, Юрїй Тимченко, робив йому поважну конкуренцію. Весторонї, особливо ж мистецького "Лїбералї", В. Генїтїна, знає широкій публіці з Союзів. А, от, що його дружина, панї "Дюда", з адміністрації "Свободи" зберїгала в своїм бюрї твори красеного письменства, — цього, мабуть, ніхто досї не знав, крім її голодїрка і деяких членів 82-го Відділу СУА.

Аж на п'ятнищевому вєторї в Літературно-Мистецькому Клубі, дня 24-го січня 1975-го року, цей замовний скарб відкрився повністю і забїли, ожже, — майже на урвї друзї-учасники з АДХС-у і "Слово": народилися ще одна живоча письменниця, ще одна кандидатка до літературної нагородї ім. Івана Франка в Чикаго!

Інший рїд мєценатства проявив один з членів добродїї нашого Клубу, і цим способом культурно відзначив своє 80-рїччя, знайшї піонер українського кнїзарства в цїй країні, п. Мирон Сурмас — старий. Він особисто передав доволї ЛМКлобу, аж. Іванові Жуковському, гека на 50 доларїв, — але з додатком! — як казав далеко Тарас із п'єси "Мина Мазайло", попросив пана голову, щоб вивїсив у Клубі, на видному місці, картотку з написом: "Просїмо в залї не курити!"

З важким серцем припилював цю картотку наш пан голова, завітуючий курить, так само, врештотї, як і панї секретарка, проф. Надїя Литвиненко, і під ним оглядом між ними двома гільними глєнцї Урвїи панує абсолютна гармонїя! Невдоволю автор цих рядків відвідав кнїгарню "Сурма" на 7-їй вулицї в попросив в власника, щоб ввїлянув до Клубу в наступну п'ятнищеву.

— Ми вам застїваємо "Многая Літа", з нагоди вашого 80-рїччя, — додає. — За що? За 50 доларїв?

— Ні, за цю картотку — Просїмо не курити!"

Ік е р

УКРАЇНКА В ЗСА

Написав Р. Голїт

З допомогою УНСОЮЗУ 24-го травня 1940-го року в Вашингтонї 800 делегатів з цілої Америки створили Український Конгресовий Комїтет Америки. Завданням цієї установи американських українців було й є правдиво інформувати вільний світ, в першу чергу англійський, про український нарід, його культуру й історію. Для інформаційних цілей в 1944-му році виходить англійський журнал The Ukrainian Quarterly, що, крім ЗСА, розсилається по цілому світі, включно з СРСР. В 1948-му році започатковано видавання англійського двотижневика The Ukrainian Bulletin, який розсилається по університетах, бібліотеках, чужинецьких амбасдах. Ряд подяк, які отримав головний редактор тих англійських видань д-р Володимир Душник, та признань від чужомовного читача є доказом зацікавлення ширших кругів інтелектуального світу цими публікаціями УККА. На превеликий жал, Український Бюлетень перестав виходити.

Український Конгресовий Комїтет видає досї такі публікації: V. Sichynsky: Ukraine in Foreign Comments and Descriptions; V. Hryshko: Experience with Russia; W. Dushnyck: In Quest of Freedom; M. Haliy: The 25th Anniversary of the Great Famine in Ukraine; (Compiled) — The Ukrainian Insurgent Army in Fight for Freedom and Twenty Years of Devo-

tion to Freedom; G. Luznycky: Persecution and Destruction of the Ukrainian Church by Russian Bolsheviks; D. Solovoy: On the 30th Anniversary of the Great-Man-Made Famine in Ukraine; Father Agapius Honcharenko: First Ukrainian Priest in America, by T. Luciw; Death and Devastation on the Cuzon Line, by Walter Dushnyck (UCCA and the Committee Against Mass Expulsion); Martyrdom in Ukraine: Russia Denies Religious Freedom, by Walter Dushnyck. The America Press. The Russian Provisional Government and the Ukrainian National Movement, by Walter Dushnyck (UCCA). Congressional Records — United States Government Printing Office, Washington D.C.: Europe's Freedom Fighter — Taras Shevchenko: Communist Takeover and Occupation of Ukraine; Shevchenko — A Monument to Liberation, Freedom and Independence of All Captive Nations; Shevchenko Statue of Liberty in Nation's Capital; Communist Aggression Against Ukraine and Other Non-Russian Nations in the U.S.S.R.; Celebration of 42nd; 43rd; 44th; 45th; 46th; 47th; 48th; Anniversaries of Ukraine's Independence in U.S. Congress.

УККА видає 62 відбитки конгресових рекордів: заяв сенаторів, конгресменів і посаджених міст з нагоди святкування 22-го січня — роковин відновлення Української Держави. Крім широкої праці УККА, головню

на відтінку англійських публікацій, слід згадати Наукове Товариство ім. Шевченка та Українську Вільну Академію Наук. НТШ відновило свою діяльність на території ЗСА в 1947 р., тобто вже в першій фазі української еміграції до ЗСА. У відносно недовому періоді діяльності НТШ видало ряд цінних праць англійською мовою, а саме: R. Smal-Stocki: The Impact of the "Sputnik" on the English Language of the U.S.A.; J.S.C. De Radius, An Unknown Forerunner of Comparative Literature; Shevchenko and the Jews; I. Nazarko: Metropolitan Julian Sasukulovsky (1826-1900). T. Machiv: Mazepa (1632-1709) in Contemporary German Sources. I. Kamenetsky: Origin of the New British Imperialism. M. Pap: Ukraine's Struggle for Sovereignty, 1917-1918. R. Lysiak: Role of Non-Tyrosive Protein-Bound in Idiopathic Erythema Multiform. C. Manning: Collection of Papers. R. Holiat: Short History of the Ukrainian Free University. Martha Bohachevsky-Chomiak: The Spring of a Nation. (The Ukrainians in Eastern Galicia in 1848). Walter Dushnyck: The Ukrainian-Rite Catholic Church at the Ecumenical Council, 1962-1965; I. M. Novosivsky: Bukovinian Ukrainians (A Historical Background and their Self-Determination in 1918); Matthew Stachiv: Ukraine and Russia; Prof. Wasyl Lew: A Brief History of the Shevchenko Scientific Society; Walter Dushnyck: Professor Roman Smal-Stocki and His Contribution to the Ukrainian Nation; Vera Rich (Moses) and Percival Cud-

dy "Moses and other Poems by Ivan Franko"; Matthew Stachiv, LL.D.: Ukraine and the European Turmoil 1917-1919; Michael Yaremko: From Separation to Unity; Nicholas Fr. Chirovsky: The Ukrainian Economy. Matthew Stachiv and J. Stachidara: Western Ukraine 1918-1923. The Ukrainian Icon, by Sviatoslav Horyunsky (Providence Association). The History of Ukraine, by Rev. Isidore Nahayevsky (Providence Association) John Reshetar: Ukrainian Revolution 1917-1926; A Study in Nationalism. Princeton University Press. Lev B. Dobriansky: The Vulnerable Russians U.S.A. and the Soviet Myth. D.S. Spuk: A Study of Vasyl Stefanyuk: The Pain at the Heart of Existence. Peter G. Stercho: Diplomacy of Double Morality. Yuriy Tys-Krokhmaluk: UFA Warfare in Ukraine. The Chornovil Papers, compiled by Vyacheslav Chornovil — McGraw-Hill Co.

Українська Вільна Академія Наук відновила свою діяльність на території ЗСА в 1949-му році. Англійським виданням УВАНашк під назвою "Аналіз" здобули собі добре ім'я серед англійських інтелектуальних читачів. По сьогоднішній УВАН видала 12 томів (34 книжки), "Аналіз" з різноманітною тематикою. У липні 1957-го року Видавництво "Пролор" почало видавати місячник "Digest of the Soviet Ukrainian Press". Це англійське видання розходить по бібліотеках, університетах, установах, як також передають його

(Закінчення на ст. 4-й)

Зорганізоване робітництво не братиме участі в діяльності політичних партій — твердить Джордж Міні

Бел Гарбор, Флорида. — Джордж Міні, президент Американської Федерації Праці — Конгресу Індустріальних Організацій, у вівторок, 18 лютого, заявив, що очолювана ним робітничка спілка не братиме активної участі в справах політичних партій та навіть не братиме участі у підборі делегатів на Крайову Демократичну Конвенцію, яка відбудеться 1976 року. Хоча Міні раніше часто підкреслював, що ця спілка не хоче бути залежною від жадної політичної партії, то в минулому члени лідери цієї спілки завжди були дуже активні в Демократичній партії. Але в 1972-му році ця робітничка спілка потерпіла на демократичній конвенції поразку, коли проти бажань

Зимові святкування в Українському Селі в Глен Спей, Н. Й.

Невже блискавкою проминули місяці відпочинку, затихли голоси співа та регіт молоді зі школи „Чорноморської Січі“, прийшло чудодійне осіннє природи забарвлення райдугою кольорів, впаав останній листок з дерев Української Верховини, опустіла дорога Українського Села, закінчили і останній постріл мисливця чатуєчки, в дозволеному часі половання за рогацем, а перший сніг притрусив гори Глен Спей. Греська природа вказує, що наш нарід, а з ним і мешканці Українського Села, а в Глен Спей, далеко від рідних міст та сіл буде зустрічати свят - вечірню зірку на чужині. Христове Різдво, це свято любові, надії та справедливості для всіх. Наші рідзівні звичай, свят - вечірні страви, прикраси на Різдво, колядки, просфоро, віковий звичай пропати собі взаємно на Свят Вечір, це неощінені духові скарби української культури і традиції, що повинні бути практиковані в еміграції, як мильний споми, як духова сполуча з рідною землею, як незаступима сила на чужині, зберігаючи нас всіх як одну українську родину. Різдво Христове в Українському Селі в Глен Спей 7-го січня п.р. було справжнім святом, як по своєму змісті так і даром природи — снігом.

Свят-Вечір у Джерзі Сіті

Відділ ООЧСУ в Осередок в Батьківським Комітетом в Джерзі Сіті вже втретє з черги, в залі Українського Народного Дому, влаштували для членів і гостей Свят-Вечір з дещо відмінною від попередньої програмою. Цього року Вечір влаштовано в неділю 5-го січня. Голова Відділу ООЧСУ відкрив програму Вечора вступною доповіддю. Найстарший віком, активний в громад.і, соратник Олександра Демченко зніс сніп. Віля нього було двоє „внучка“ із в'язками сина. Сотник розповів велику родину і позказав про символіку сніпа, а за той час наркрито сніл. Суміська молодь засвітила свічки і ялинку; Нуся Вох віддеклямувала вірш, а далі всі, серед розставлених ялинок і розмальованих декораций, на „лісовій галазі“, відіграли за постановою виховниці Олени Галькевич сценічну картину Ніни Калужної „В лісі на ялинці“. Особливу увагу глядачів притягали дво-три річні маллята в ролях сніжників і зайчиків, що сиділи на пенючках. Відтак привні поділились просфорою, яку поблагословило о. декан Антін Борса і започаткував „Бог Предвічний...“ Пани подали на столи дванадцять страв. Під час вечери, декотрі члени ООЧСУ із-за столів непомітно зникли... і за декілька хвилин повернулися, але вже переодягнені в царів, пастишків, янгола, чорта і середника — жидя. Цей „Вертеп“ був у постанові Івана

Сгинет відмовляється дати для Ізраїля гарантії про ненапад

Каїро. — Оцінка переговорів між єгипетським президентом Анваром аль-Садатом і державним секретарем Генрі Кіссінджером у єгипетській пресі не тільки позитивна, але й оптимістична. Єгипетський офіційний уряд „заохочений“ вислідами переговорів. Одночасно, однак, ці чинники підкреслили, а також це відзначено в пресі, що Єгипет в теперішній ситуації не дасть ніяких гарантії Ізраїлю про ненапад в заміну за звільнення Синаю. Одиноке заповнення з боку Єгипту для Ізраїля це те, що Єгипет не значе війни до часу, поки існують мінімальні вгряди на мирне

НОВИЙ ТЕЛЕФОН ОРКЕСТРИ „ДОМІНО“ (201) 376-3588

ЗОНА РЕЧЕННЯ КУРСУ В РИМІ
З огляду на всеукраїнську прощу до Риму, Літній Академічний Курс на Українському Католицькому Університеті в Римі триватиме від 10 ЧЕРВНЯ до 10 ЛИПНЯ 1975 р., а не як подано попередньо.
ДЕКАНАТ Ф-Г ФАКУЛЬТЕТУ

„Союзівка на вакаціях“?
3 ОГЛЯДУ
НА ВАКАЦІ ПРАЦІВНИКІВ „СОЮЗІВКИ“
СОЮЗІВКА БУДЕ ЗАКРИТА
від 1-го ВЕРЕСНЯ до 1-го КВІТНЯ 1975 р.

Чикаго й околиця!
Окружний Комітет Відділів УНСоюзу в Чикаго, Ілл.
повідомляє, що
в суботу, 8-го березня 1975 р.
о годині 7-й вечора
в Союзному Домі
при N. Western Avenue, Chicago, Ill.
— відбудуться —
РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОКРУГИ

в яких обов'язні вляти участь Члени Окружної Управи, конвенційні Делегати й Урядовці таких Відділів:
17, 22, 33, 35, 51, 61, 100, 103, 106, 107, 111, 114, 118, 125, 131, 136, 139, 157, 176, 190, 220, 221, 223, 250, 259, 301, 335, 379, 395, 399, 423, 425, 452, 472, 490.

ПРОГРАМА ЗБОРІВ:
1. Відкриття Зборів й прийняття порядку нарад;
2. Вибір Президії Зборів;
3. Прийняття протоколу останніх Зборів;
4. Затвердження Номінаційної Комісії;
5. Звіт Окружної Управи й Контр. Комісії;
6. Дискусія над звітами;
7. Удільнення абсолютної Окружній Управі;
8. Вибір Окружної Управи й Контрольної Комісії;
9. Довідь ВОЛОДИМИРА СОХАНА, гол. секр. УНС
10. Заявти до представника Союзу;
11. Затвердження плану праці на 1975 р.;
12. Внески — заявти — закриття нарад.

В зборах вьзуть участь:
ВОЛОДИМИР СОХАН — головний секретар,
МИРОН КУРОПАСЬ — головний радний,
АНАТОЛІЙ ДОРОШЕНКО — головний радний
По Зборах буде ПЕРЕКУСКА
За Окружну Управу: **Лев Керчівський** секретар
голова

Як колись вінок зимових святкувань Водохрища Іордан, святковою 19-го січня п.р. і тим разом мешканці Села, зановили свою чарівну церквоцю, а парох о. Вілещий відслужив Богостенну Літургію, після якого на церковному подвір'ї, у сніп імпозантного Хреста, литоченого з льоду, доверши Іорданського благословення води.

Здоволення мешканців українського Села в Глен Спей велике із цюгорічних святкувань, Різдва, Нового Року та Іордану, бо святкування ці стали набувати свого права громадянства, та належить вірити, що везабарі Українське Село стане справжньою парафією, із своєю, церквою, як писанкою, із будинком - приходом для священика та сталим священником, який зможе привести до стада й тих, що сьогодні в чужому середовищі, чуються по-чужому, та з тугою викидають повороту до свого і своїх.

Після Богослужень у церкві о. парох відідав мешканцям із традиційного свят-Іорданського водою.
Закінчивши наші зимові святкування в цьому році, житимемо з вірою і надією на святкування і в другому. Вправді дорога це довга і важка одного цілого року, та належить сподіватися, що час для нас спрйтиме. Вірглій каже: „Тікає час, безспромоги його надробити“.
Михайло Добощ

НОСТРАДАМУС І МИ
Нострадамус (астролог індійського походження), який жив 400 років тому в Франції, залишає різні передбачення, що за твердженнями знавців цих записів, послідовно збуваються. Передбачення недалекого майбутнього припадає на 1970-1980 роки: Вогняний Бог із димом та громогвином зітре з поверхні Землі міста і жювий Схід залле Захід... Так я писав це в 1968 році (літ. літературно - мистецький журнал „ВОЛОСОЖАР“, ч. 6, а також — про Сполучені Штати України в южні „Меч Святослава“, 1973). Що я можу додати до цього сьогодні? 1975 рік — Божий рік... Нострадамус, адляється мені, і на цей раз не помилився! Але він помилився, коли написав, що, мовляв, у 1966-1968 роках людство загине... Я — не Нострадамус, проте, я переконаний що людство переживе й ці найтрагічніші роки! ВИЩА БОЖА СИЛА не допустить хаосу в космосі. Відповідь на всі питання, які Вас цікавлять, висилаю разом із замовленими книжками. Висилаю відповіді тим, хто вишло хоч одного долара на мої рекламні оголошення в нашій пресі. На сімлі ці маю наступні видання: І. МАНІЛО - Діптрак; „МЕЧ СВЯТОСЛАВА“ (зористий Українці — з літ. аркушу: листи В. Гайдарівського, З. Дончука, д-ра Ю. Мовчана, Звениченка) \$2.00; УКРАІНА САМА... (нові твори) \$0.65; Байкар (вибрано) — \$0.65; ГРИМ ЗА ЗОРЕЮ (поетичні твори) \$0.65; „ЛЕАНИ І КІПІНИ“ (поетич. твори) \$0.60; „ЕЛЬДОРАДО“ (вибрані твори укр. письмен.) \$0.60; „ВОЛОСОЖАР“ (літ. - мистецький журн., усі 15 чисел) \$2.00; Ол. Вабій: ПОВСТАНЦІ — \$1.65; Ол. Гончар: Таврія. Перекоп (два романи, тверд. опр.) \$4.00; СОВОР (роман) \$2.65; О. Ошаркний: У вічному місті (Рим, вел. кн.) \$3.00; В. Ворскло: Листи без адреси (поет. твори) \$1.90; П. Карпенко - Кришнік: Індійські баллади \$1.90; І. Кметарський: Крила над морем (літ. твори) \$1.90; Б. Гринченко: Дві повісті (п'яно!) \$2.75; Василь Чапленко: Спрага безсмертя (новелі, оповідання) — 3.00 долляри; З. Дончук: Праця і нагорода (вел. книга, в твердій опр.) \$5.55; Ю. МОВЧАН: Залиски лікаря (вел. кн., тверд. аб-клад) \$5.00; Що варто б знати (в тверд. облк. Ціпмел) \$4.00; А. Юрчиак: Казікадзе падає сам \$4.00; П. Страдарек: Правда про рад. владу на Україні (240 стор) \$4.50; П. Загребельний: ПЕРВОМІСТ (роман про давню Київсь Русь) \$2.00; Т. Осмацька: Катити часу (поетич. твори) — \$0.50; П. Феденко: І. Мазепа \$2.25; Несмертельна слава (повість) \$1.90; Український рух у XX стол. \$2.90; Д. Чуб - Нігченко: На гадючому острові \$0.85. Замовлення та гроші висилають: Мг. І. Мадую, Cambridge Rd. MShville, N.J. 08332, USA

УПРАВА ТОВАРИСТВА „РІДНА ШКОЛА“
організує під час латинських Великодніх Свят від 1-го ВЕРЕСНЯ до 6-го КВІТНЯ 1975 р. в УКРАЇНСЬКОМУ ІНТЕРНАТІ другий
ІНТЕНСИВНИЙ КУРС УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Голосяться можуть кандидати з Європи й Америки, які не знають української мови взагалі, або хочуть її удосконалити, без огляду на вік, освіту і розмовну мову. Курсанти можуть жити приватно, або мати повний харч і нічліг в інтернаті. Оплата за курс вносить 300,00 нім. мар. з нічлігом і харчуванням, або 150,00 нім. мар. для приватно мешканців.
Зголошення просимо слати на адресу Українського Інтернату:
Ukrainischer Schulverein „Ridna Schkola“ e. V.
8 Muenchen 40, Isarring 11, West Germany

КУПИТЕ! КНИЖКИ ЧИТАЙТЕ!
ЯРОСЛАВА ГРИНЕВИЧА

1. „Вірочий Франко“, В-во Український Народний Університет 1968, р. Ціна \$1.00
2. „Катри Гриневичева“ — біографічний нарис, багато ілюстрацій, В-во „Гомін України“, 1968, Торонто, Канада. Ціна 3.00
3. „Доля України на мигартах“ — статті і матеріали, В-во „Шлях“, 1969, ціна 3.00
Книжка ця, є свого роду політичною енциклопедією.
4. „Навсти на Вірчу“ — драма з життя УПА — Листопадні оповідання — ілюстрації. В-во Б. Волика УПА в ЗСА і Канаді. Ціна 2.00
5. „В ім'я армії“ — аналіза трагедії УПА. В-во Молода Громада Нью Йорк, ціна 2.00
Приймається замовлення на книжку, яка друкується п. а. „Польща на власнім суді“. Праця політичного змісту. 4.00
НАВУТИ МОЖНА В КНИГАРНІХ.

Призма ч. 3.
ХТО МАЄ ВУХА, НЕХАН СЛУХАС!
„Самому чудно. А де ж дітись? Що діяти і що почати“? — писав в Орській кріпості засланний, осамітнений Шевченко.
„Обгорнула мене самота, як те море безкрає“, жалівся Іван Франко, людина, яка мала родину й щоденно оберталася в широкому колі людей.
Можє Ви не схочете читати слідуючих рядків, коли біля Вас є хтось другий, щоб той хтось не підстеріг, що Вас цікавить питання самоти. Кожна людина й Ви також часами переживаєте хвили самоти. Для чого денні люди не розстаються ніколи зі своїм радіо? Навіть з ним засипляють. Для чого найбільше число самотності трапляється в вихідні чи святкові дні, коли люди дома, самі? Найбільше популярні радіопрограми, це програми без музики, які тільки „говорять“. Директор одної такої програми запропонував щось своїм слухачам о годині 5:20 ранком, коли здавалося, всі ще сплять і одержав дванадцять тисяч листів. Мільйони це жось перебувають день, обтираючися листями зі своїм оточенням. Але, коли настає ніч, коли людина приходить до мовчазливого або роз'єданого дому, її зустрічає болісна тишина. Вона тоді влючає радіо й хоче почути тільки слова. Музика її дуже разить.
Чи Бог знає, що є самота? Перевірте Ваше знання самотності деяких постатей св. Письма, відповідаючи на слідуючі питання:
1) Для чого Бог ринив обдарувати Адама Своєю?
2) В якій ситуації находилася Сва, коли вона згрішила?
3) В якому етапі свого життя Ісус мусів боритися зі спокусами, що хотіли, щоб Він шав жертвою власного апетиту й бажання дешевої слави?
4) Чи знаєте місяці св. Письма, які говорять, що Ісус знав, що це значить бути самотнім?
5) Чи Вам відіма історія трьох юнаків у вогняній печі? Чи вони були там самі?
6) Чи людина мусить бути сама під час кризи?
І знову просимо Вас обізнатися з нами відповідями на ці такі важкі питання. Коли ми зголосимося, тоді Ви побачите Призму. Коли ні, то Вам потрібна Призма. Тим які відгукнуться, пришлемо безкоштовно брошуру Сочка ч. 3 на тему: Глядімо в будуче.
Пішіть ласкаво до:
Information Service of Ukrainian Adventists
227 West 46th Street, New York, N.Y. 10036

Земляки Чортківської Округи!
(ЧОРТКІВ, КОПИЧИНЦІ, БОРЩІВ, ЗАЛЩИКИ)

З НАГОДИ ПОЯВИ
„Історико-мемуарного Збірника Чортківської Округи“
— відбудуться —

ШИРШІ СХОДИНИ ЗЕМЛЯКІВ

в Народнім Домі, кімната. ч. 22, в Нью Йорку
140 Друга Авеню

в неділю, 2 березня 1975 р., о год. 2-ій по пол.

На сходах буде нагода набути книгу (928 стор. великого формату, понад 200 фотографій, 5 геор. карт), або відібрати замовлену.
ЗЕМЛЯКИ З-ПОЗА НЬО ЙОРКУ отримають замовлені примірники поштою по черзі зголошень. Земляки, що ще не замовили книги, а бажать її набути, і всі зацікавлені нею українці, повинні це зробити якнайшвидше, приславши грошовим переказом 25,00 дол. за ціну примірника на адресу:
SELF RELIANCE, N.Y. FEDERAL CREDIT UNION
No. 6317 (Zbirnyk Okruhy Tchortkiv)
108 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

Наклад обмежений. **ДЛЮВНИ КОМІТЕТ**

ГОЛОВНА РАДА
НАУКОВИХ ТОВАРИСТВ ім. ШЕВЧЕНКА
ДИРЕКЦІЯ ФІЛОЛОГІЧНОЇ СЕКЦІЇ
повідомляє Членство, що 1-го лютого 1975 року, відійшов у Вічність у Львові, на 86-му році життя
Д-р МИХАЙЛО РУДНИЦЬКИЙ
дійсний член Філологічної Секції ІНТН,emer. професор університету ім. Івана Франка у Львові, кол. декан там. Філософського факультету, письменник і літературознавець.
ВІЧНА ПОМУ ПАМ'ЯТЬ!

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
Найдорожчі й Незабутньої
ДРУЖИНИ, МАМИ І БАБЦІ
Б. П. СОФІЇ ДУМАНОВСЬКОЇ
виправляється
ЗАУПІОКИНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ
в СУБОТУ, 1-го ВЕРЕСНЯ 1975 р. о год. 8-й ранку в Українській Католицькій Церкві СВ. І. ХРЕСТИТЕЛЯ в ВИПАНІ, Н. Дж.
ПІНАХИЦА

в НЕДІЛЮ, 2 ВЕРЕСНЯ 1975 р. о год. 12 дня, в Українській Католицькій Церкві СВ. АП. ПАВЛА в РЕМЗІ, Н. Дж.
Про молитву за душу Покійної просить:
муж — ВОГДАН
син — ЛЮБОВИР з родиною
дочка — ІРИНА з родиною

Замість квітів на могилу
Б. П. СОФІЇ з ГІРЬЯКІВ ОНУФЕРКО
складсько 25.00 доларів
на УЛ-МКлоб в Нью Йорку, Н. Й.
Д-р Богдан і Ольга ФАРАОНІВ
Трентон, Н. Дж.

Замість квітів на сивку могилу Дорогої мамі
Б. П. ОЛЕГІЯДИ ПОДУБІНСЬКОЇ
складсько 100.00 доларів
на Фонд Української Музичної Фундації.
Ольга і Михайло ТАШКІ
Лонг Бч, Каліф.

Замість квітів на сивку могилу
сл. п. ЛЮДМИЛИ ГРИЩАК
злочили:
Проф. д-р Александр А. ГРАНОВСЬКИЙ \$25.00
Володимир ЗАГАЙКЕВИЧ 25.00
РОДИНА 50.00
Гроші поділено між УВАН та Науковим Товариством ім. Шевченка.

У пам'ять мого Приятеля молодих літ
сл. п. інж. Евгена Врецьони
я зложив 25.00 доларів
на виховання наших священиків у правдиво українському дусі в Українському Католицькому Університеті в Римі.

Чикаго, Ілл. **Інж. БОРИС ДУРБАК**

АНГЕЛА МАРТА РОМАНЮК

ПРАЦІВНА МОЛІТВА в католицькій обряді відбулася в похоронному закладі Н. Віра і Санді 14-го лютого 1975 р. в Каліфорнії.
Талант Остання зложено на Українському Центрі св. Андрея в С. Банд Брук, Н. Дж., 18-го лютого 1975 року.

ВІЧНА ІМ ПАМ'ЯТЬ!

В нещезному жалю:
чоловік — **Інж. ЛЕОНІД П. РОМАНЮК**
Близка і дальша Рідня в ЗСА, Україні і Чехословаччині

Замість квітів — дари на Катедру Українського Гарвардського Університету, Кембридж, Масс., ЗСА

